

хността на Горизонта, и броиме градуситѣ по него отъ долу на горѣ, до мѣстото на слънцето. Числото на тия градуси е искомата висота на слънцето.

Забълъжка. — Ако извадимѣ намѣренната висота отъ 60° , то получваме разстояніето на едно съзвѣдіе отъ Зенита. Искаме ли да знаемѣ полуденната висота, то правиме почти по горній начинѣ, освенъ градуситѣ отъ висотата, присметнати отъ южната точка, трѣба да броиме по полуденнія кругъ.

Бр. 9.

IV. Урокъ.

Да намѣрваме утренното и вечерното отдалеченіе на слънцето за нѣкое зададено мѣсто за въ единъ зададенъ день.

Рѣшеніе. Забълъзваме мѣстото на слънцето за зададенія день въ Еклиптиката (бр. 6), като гудиме кълбото спорѣдъ опрѣдѣленната висота на полюса (бр. 3), доносваме мѣстото на слънцето на вѣсточія Горизонтъ, и броиме градуситѣ на Горизонта отъ вѣсточната точка, до мѣстото на слънцето, и тѣй тѣ показватъ утренната делѣчина. Нѣ вечернята делѣчина е равна на утренната; защото сѣкой дневній кругъ на Екватора е паралеленъ.